

## Așteptare

Bragagiu

---

Din chindia sângerie  
Rozul curge pe arginturi  
Și atâta feerie  
Strălucește-n patru vânturi.

Care stau pe loc uitate  
Pierzând vrerea de mișcare  
Și privesc îmbujorate  
De la sine peste zare.

E o pace că s-aude  
Liniștea cum fulguiește  
Lunecările rotunde  
În muțenia de pește.

De mi-e frică să pun capăt  
Molcomirii c-un pas moale  
Căci pricep că n-o să-ncapă  
El în tihne ideale.

Doar ascult ca pe-o minune  
Timpurile ogoite  
Precum tace-o rugăciune  
Când nu-i mai ajung cuvinte.

Însă-așa se mai înalță  
Înspre ceruri fără zise  
Că întregul cer în viață  
Îi dă stelele de vise.

Care cad ca puf de îngeri  
Adăstării mângâiere  
În apusul parcă-n sânge  
Și-n tăcere, și-n tăcere.  
Victor Bragagiu